

Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 24 juni 2005, is appellante in beroep gekomen van het besluit van verweerster om haar tijdelijke aanstelling niet te verlengen. Bij brief van 7 juli 2005 heeft appellante de gronden van haar beroep aangevoerd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Ter zitting van 12 oktober 2005 is de zaak ten overstaan van de commissie te Eindhoven behandeld. Appellante was aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig de heer, personeelsfunctionaris. De inhoud van alle in het geding gebrachte stukken wordt als hier gelast beschouwd.

2. De feiten

Appellante is in de periode vóór 1 september 2003 diverse malen bij verweerster werkzaam geweest. Deze werkzaamheden omvatten kortdurende periodes van 1 à 2 dagen. Appellante was sedert 1 september 2003 bij verweerster in dienst krachtens een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd in verband met vervanging van mevrouw gedurende haar afwezigheid, doch uiterlijk tot 1 augustus 2004.; deze arbeidsovereenkomst is vervolgens verlengd voor de periode van 1 augustus 2004 tot uiterlijk 1 augustus 2005. Verweerster heeft bij akte van ontslag van 10 mei 2005 –naar appellante stelt door haar ontvangen op 8 juni 2005- aan appellante kenbaar gemaakt dat haar met ingang van 1 mei 2005 eervol ontslag werd verleend, zulks wegens einde vervanging.

3. De standpunten van partijen

Appellante neemt primair het standpunt in dat verweerster heeft gehandeld in strijd met artikel F2.4 en F2.5 van de CAO-PO, welke aanvankelijk was overeengekomen voor de periode van 1 augustus 2002 tot 1 augustus 2004, doch nadien is verlengd en aldus nog van toepassing is op de onderhavige arbeidsverhouding.

Zij beroept zich in dit verband tevens op handelen door verweerster in strijd met artikel 138 van de Wet op het primair onderwijs (WPO) en op handelen in strijd met artikel 7:611 BW (goed werkgeverschap).

Verweerster stelt zich op het standpunt dat, nu het dienstverband van mevrouw, voor wie appellante waarnam, op 1 mei 2005 eindigde, de aanstelling van appellante van rechtswege een einde nam op diezelfde datum. Ook het beroep van appellante op artikel 138 WPO en artikel 7:611 BW wordt door verweerster bestreden.

4. De motivering

Nu verweerster niet bestrijdt dat de akte van ontslag appellante eerst op 8 juni 2005 heeft bereikt, is het beroep tijdig ingesteld, zodat appellante daarin kan worden ontvangen.

Nu bepaalt weliswaar artikel F2.3 sub a van de CAO-PO dat een dienstverband van rechtswege eindigt door het verstrijken van de tijd waarvoor het werd aangegaan, hetgeen in iets andere bewoordingen wordt herhaald in de akte van benoeming d.d. 13 oktober 2004, doch dit doet er niet aan af, dat krachtens artikel F2.4 lid 3 CAO-PO een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd –waarvan in dit geval sprake is- dient te worden beëindigd door opzegging, dat volgens artikel F2.4, lid 1 CAO-PO deze dient te geschieden bij aangetekend schrijven dan wel bij brief die tegen een ontvangstbewijs middellijk dan wel onmiddellijk is overhandigd en met redenen omkleed en dat volgens artikel F2.5, lid 1 CAO-PO de opzeggingstermijn in een geval als het onderhavige (dienstverband meer dan 12 maanden, minder dan 15 jaar) tenminste 3 maanden bedraagt.

Ten aanzien van appellante is pas geruime tijd ná de beëindigingsdatum van 1 mei 2005 sprake van een schriftelijke opzegging; een gesprek op 18 april 2005, daargelaten wat daar precies is gezegd, kan daaraan niet afdoen. Van een omkleeding met redenen was hoegenaamd geen sprake. Appellante beroept zich dus terecht op strijd van het verleende ontslag met de –ter bescherming van de belangen van de werknemer geschreven- artikelen F2.4 en F2.5 CAO-PO, zodat haar beroep gegrond is.

Het beroep van appellante op strijd met artikel 138 WPO en artikel 7:611 BW komt dus niet meer aan de orde. De Commissie merkt echter ten overvloede op, dat artikel 138 WPO, dat de bekostigingsvoorwaarden voor scholen betreft, niet de strekking heeft voorschriften te geven waarop een werknemer zich in rechte kan beroepen.

Nu een van de leden van de Commissie, aangewezen door de besturen, verhinderd was aan de behandeling deel te nemen, heeft de jongste van de leden, aangewezen door de docenten, drs. Hoornick, zich van stemming over deze beslissing onthouden.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep gegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 26 oktober 2005 door mr. Th.H.A.M. van Eupen, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, , C.B.M. Evers en drs. C.P.J. Hoornick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen als secretaris.